

அழகர் கிள்ளைவிடு தூது, தமிழ் விடு தூது அமைப்பும் பாடுபொருளும் -
ஓர் ஒப்பீடு

அ. லதாமகேஸ்வரி அ. *

அ. தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீதேவிசுமரி மகளிர் கல்லூரி, கன்னியாகுமரி-629163, தமிழ்நாடு, இந்தியா

The Structure and the Subject Matter of Azhagar Killaividu Thoothu, Tamil Vidu Thoothu - A Comparison

H. Latha Maheswari a,*

^a Department of Tamil, Sri Devi Kumari Womens College, Kanyakumari-629163, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

lathamaheswari957@gmail.com

Received: 26-05-2022

Revised: 01-10-2022

Accepted: 20-11-2022

Published: 03-12-2022

ABSTRACT

Thoothu (Embassage) literature is one of the ninety-six kinds of literature in the minor literary genre. There are many books available in Tamil. Among them are Pala Pattatai Chokkanathar's Azhagar Killai Vidu Thoothu and the Tamil Vidu Thoothu, where the author's name is not known. Although there are two different ideas that deal with Saiva and Vaishnava's religious ideas, the subject matter is contained in both books with the intention that both the women who are attracted to the Lord want to receive the garland of the Lord. There are pieces of information that in Azaghar Killaividu Thoothu, the five-sense parrot, and in Tamilvidu Thoothu, the Tamil language are said to be the messengers. This is a fantastic style written in the hero and heroine's voice. The manner in which the lady sending the parrot conveys all the qualities of the parrot, and the manner in which the lady sending the Tamil conveys all the characteristics of the Tamil language is remarkable. The purpose of this article is to examine from a comparative point of view the similarities recorded in the two books, such as the character of the men, the character of the women, the pride of God, the excellence of the message, the purpose of the message, the distress of the women, etc.

Keywords: Azhagar Killai Vidu Thoothu, Tamilvidu Thoothu, Tamil language, Religious, Character

முன்னுரை

தமிழில் வடமொழி இலக்கியத்தின் தாக்கத்தால் இடைக்காலத்தில் பல சிற்றிலக்கியங்கள் தோன்றி வளர்ந்தன. அவற்றுள் தூது என்னும் சிற்றிலக்கியமும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். பழந்தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில் அகப்பாடல் புறப்பாடல் என்னும் வேறுபாடு இல்லாமல் எல்லா இலக்கியங்களிலும் தூது பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன. தொல்காப்பியர் பிரிவு பற்றிக் குறிப்பிடும் போது தூது போவதாலும் பிரிவு ஏற்படும் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். தூது போவதற்கு உயர்திணை, அஃறிணை என்னும் வேறுபாடு இல்லாவிட்டாலும் சிற்றிலக்கியங்களில் அஃறிணைப் பொருட்களே அதிகமாகத் தூதுக்கு அமைத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. மன உணர்வுகளை மக்களிடம் கூறுவதற்கு மனம் ஒவ்வாது அஃறிணைப் பொருள்கள் அனைத்தும் சொல்வதைக் கேட்கும் சொல்வதை உரியவரிடம் தூதாகச் சென்று சொல்லும். சொல்வதை அல்லது கொடுப்பதை வாங்கி வரும் என்பதெல்லாம் நடைமுறைக்குப் பொருந்துவதில்லை என்றாலும் மனதிலுள்ளதை வெளிப்படுத்த ஒரு உத்தியாக அஃறிணைப் பொருள்களைப் பயன்படுத்தினர் புலவர்கள். தமிழில் கிடைக்கப்பெற்றுள்ள

தூதுநூல்களுள் மதுரையில் கோவில் கொண்டுள்ள அழகரை, அழகர் கிள்ளைவிடுதூதும் சொக்கநாதரைத் தமிழ்விடு தூதும் பாட்டுடைத்தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பெற்றுள்ளமை சிறப்பிற்குரியதாகும். இவ்விரு தூது நூல்களின் அமைப்பும் பாடுபொருளும் ஒப்பீட்டு நோக்கில் ஆய்வு செய்வதாக இக்கட்டுரை அமையும்.

தூது இலக்கணம்

ஒருவர் கருத்தை மற்றொருவருக்குத் தெரிவிக்க பல நிலைகள் உள்ளன. அவற்றுள் தூது செல்லுதலும் ஒன்று. தூது என்பது ஒருவர் தம் கருத்தை இன்னொருவருக்குத் தெரிவிக்க இடையே பிரிதொருவரை அனுப்புவது என்பார் (Jayaraman, 1979). சங்க இலக்கியத்தில் அகம்புறம் இரண்டிலுமே தூது இலக்கியக்கூறுகள் அமைந்த பாடல்கள் பல உள்ளன. அகப்பாடல்களில் தலைவி காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவியால் அறிணைப் பொருள்களைத் தூது அனுப்புவதுண்டு அகநானூற்றில் கள்ளிற் கடையத்தன் வெண்ணாகனார் எனும் புலவர் பாடிய பாடலில் “காதலனைக் காணாது வருந்தும் காதலி கடற்கரையில் விரைந்து ஓடும் நண்டைப்பார்த்து, என் தலைவனுக்கு என் நிலையைக் கடற்கரைச் சோலையோ, உப்பங்கழியோ, புன்னைமரமோ கூற இயலாது அவை இயங்காதவை அதனால் எனக்கு உன்னைத்தவிர வேறுதுணையில்லை நீ தான் தலைவனிடம் சென்று என் நிலையைச் சொல்லவேண்டும்” எனக் கூறுவதாகப் பாடப்பட்டுள்ளது (Subramanian, 2010).

புறநானூற்றில் அதியமான் நெடுமானஞ்சி தொண்டைமானிடத்தில் ஓளவையாரைத் தூதுவிடுத்தமையும் பிசிராந்தையார் கோப்பெருஞ்சோழனிடம் அன்னத்தைத் தூது விட்டமையும் பதிவாகியுள்ளன (Subramanian, 2010).

பிற்காலத்தில் இறைவனைப் பாடிய ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் தூதின் வழி இறையன்பை வெளிப்படுத்தினர். அடியார்கள் தம்மைத் தலைவியாகவும் இறைவனைத் தலைவனாகவும் பாவித்து அகப்பொருளைத் தூதுவிடும் பாங்கில் பாடல்கள் பாடியுள்ளனர். தேவாரத்திலும் திருவாசகத்திலும் நாலாயிரத்திவ்வியப் பிரபந்தத்திலும் உள்ள தூதுப்பாடல்கள் பக்திச்சுவை நிரம்பியுள்ளன என்பர் (Varadharajan, 1972).

மகாபாரதத்தில் கண்ணன் தூதும், கந்தபுராணத்தில் வீரவாகுதேவர் தூதும், இராமாயணத்தில் அங்கதன் தூதும் சிறப்பிடம் பெற்றவையாகும்.

தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களில் தூது நூலுக்குரிய கூறுகள் அமைந்திருந்தன என்றாலும் கி.பி.14 -ஆம் நூற்றாண்டில் உமாபதி சிவாச்சாரியார் பாடிய ‘நெஞ்ச விடுதூது’ தமிழில் முதல் தூது நூலாகக் கிடைக்கிறது. இந்நூலைத் தொடர்ந்து தூது இலக்கியங்கள் தனிஒரு பெரும் பிரிவாகக் கிளைத்து வளர்ந்தன. பிள்ளைத்தமிழுக்கு அடுத்துச் சிற்றிலக்கிய வகைகளில் தூது இலக்கியமே மிகுதியாக உள்ளன. இன்று எண்பதுக்கும் மேற்பட்ட தூது நூல்கள் வழக்கில் உள்ளன என்பர் (Anandhan, 2022). எனினும் அவற்றுள் சொற்சுவையும், பொருட்சுவையும் வாய்ந்தவையாகச் சில நூல்களே உள்ளன. அவைகளில் அழகர்கிள்ளைவிடு தூது, தமிழ்விடுதூது இரண்டும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நூலாசிரியர்கள்

அழகர்கிள்ளைவிடு தூது நூலைப் படைத்த பலபட்டடைச் சொக்கநாதப் புலவர் ஏறத்தாழ 17-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பகுதியில் சிவகங்கை ஜமீனைச் சார்ந்த கடம்பங்குடியில் வாழ்ந்தவர் என அறியமுடிகின்றது. இவர் எப்போதும் பட்டாடை அணிந்திருப்பவராதலின் பலபட்டடை எனும் பெயர் வழங்கலாயிற்று (Singaravelu Mudhaliyar, 1982). எனினும் இவரின் வரலாறு பற்றித் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள இயலவில்லை. அழகர் கிள்ளைவிடு தூதுக்கு உரை எழுதிய முனைவர் ச. சுபாஷ் சந்திரபோஸ் என்பவர் நூலாசிரியர் பற்றிச் சில செய்திகளைக் கூறியுள்ளார். இவருடைய பரம்பரையினர் அரசாங்கப் பண்டக சாலைகளில் கணக்கெழுதும் பணியைச் செய்ததால் பலபட்டடை என்னும் சிறப்புப் பெற்றதாகவும் இவர் சைவசமயத்தின்பால் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவராக

இருந்தாலும் வைணவக் கடவுளாகிய திருமால் மீது மிகுந்த பற்றுக் கொண்டு இத்தூது நூலை இயற்றியுள்ளார் என்பார் (Subhash Chandra Bose, 2019). இவர் சொக்கர் மீதும் மீனாட்சியம்மை மீதும் கவி புனைந்துள்ளார். மேலும் சிவந்தான், செங்குன்றையூரன் வல்லைக்காளத்தி முதலியார், படிக்காசுப் புலவர் முதலியவரைப் புகழ்ந்தும் பாடியுள்ளார் எனத் தெரிகின்றது நூலாசிரியர் இலக்கணம், இலக்கியம், சமயம், புராணம், நாட்டுப்புறவியல் போன்ற பலதுறை அறிவு பெற்றவர் என்பதை இந்நூல் வழியாக அறியலாம்.

தமிழ்விடு தூது (மதுரைச் சொக்கநாதர் தமிழ்விடு தூது) இயற்றிய ஆசிரியர் பெயர் இதுநாளும் தெரியவில்லை. உவேசா அவர்கள் இந்நூலாசிரியர் தமிழ்மொழியில் மிக்க பயிற்சியுள்ளவரென்றும், பரந்த கேள்வியுடையவரென்றும் சிவபெருமானிடத்தும் நாயன்மார்களிடத்தும் அன்பு வாய்ந்தவரென்றும் ஸ்ரீசோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருவிளையாடல்களில் ஈடுபட்டு இடைவிடாது அவற்றை எண்ணி மனமுருகுவரென்றும் வடமொழிச்சொற்களையும், சொற்றொடர்களையும் இடத்திற்கேற்ப அமைக்கும் இயல்புடையவரென்றும் தாமறிந்தின்புறுவதைத் தமிழ்மூலகம் அறிந்து இன்புறச் செய்ய வேண்டுமென்னும் நோக்கமுடையவரென்றும் இறைவன்பால் அமைந்துள்ள அன்பின் மிகுதியே இச்செய்யுளாக வெளிப்பட்டது என்றும் கூறுவார் (Maanikam, 2004). தமிழ்விடு தூது நூலாசிரியர் தமிழைத் தம் உயிராகப் போற்றியவர்.

“இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன் இமையோர்

விருந்தமிழ்தம் என்றாலும் வேண்டேன்”

என்று தமிழை அமிழ்தினும் மேலாகப் போற்றும் பண்பினராக உள்ளார் (Maanikam, 2004).

நூலமைப்பு

பாட்டுடைத் தலைவன் உலாவருவதாகவும் தலைவி ஒருத்தி அவனது மேனியழகில் ஈடுபட்டு மையலுற்று வருந்துவதாகவும் பின்னர் ஏதேனும் ஒரு பொருளை அவன்பால் தூது விடுவதாகவும் பாடுவது தூது நூலின் வடிவமைப்பாகும். அழகர் கிள்ளை விடு தூது திருமாலிருஞ்சோலை எனப்படும் அழகர் மலையில் எழுந்தருளியுள்ள அழகரை (திருமால்) பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட நூலாகும். அழகர் திருவிழாவின் போது பவனி வருகிறார். அவர் அழகில் மையல்கொண்ட தலைவி தான் வளர்த்த கிளியை நோக்கித் தனது நிலைமையை அதனிடம் விளக்கமாகக் கூறி அழகர்பால் சென்று தான் அவரிடம் கொண்டுள்ள காதலைக் கூறி அவரது மாலையை வாங்கி வருகவெனத் தூது விடுவதாக அமைந்துள்ளது. இந்நூலில் திருமாலிருஞ்சோலை எனப்படும் அழகர் மலையின் இயற்கை அழகையும் சிறப்புக்களையும் படிமமாக மனதில் பதியும் வகையில் விளக்கி செல்கின்றார் நூலாசிரியர் பலபட்டடைச் சொக்கநாதர்.

மதுரையில் கோவில் கொண்டுள்ள சோமசுந்தரப் பெருமானிடம் காதல் கொண்ட தலைவி தமிழ்ப்புலவராய் இருந்த இறைவன்பால் தமிழ்மொழியைத் தூதுவிட்டு ஒரு தொடை (மாலை) வாங்கி வருவாய் எனப் பொருள் அமைத்து பாடிய நூலே தமிழ்விடுதூது. தமிழ்மொழி பற்று காரணமாக இறைவனோடு தமிழை இணைத்துக் காட்டும் பாங்கு சிறப்பிற்குரியதாகும் இந்நூலில் தூதுப்பொருளாகிய தமிழைப் பற்றிய செய்திகள், தமிழைத் தூதனுப்புவதன் நோக்கம் தமிழுக்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள சிறப்பு அழகுற அமைத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. மதுரையில் கோவில் கொண்டிருக்கும் சொக்கநாதர் மேல் பாடப்பட்டிருப்பதால் இந்நூல் ‘சொக்கநாதர் தமிழ்விடுதூது’ எனும் பெயரைப் பெற்றுள்ளது.

நூல்வடிவம்

கலம்பகத்தில் வரும் தூது என்னும் உறுப்பு வெண்பா யாப்பினாலும், விருத்தப்பாவினாலும் ஆனது. ஆனால் சிற்றிலக்கியமாகிய தூது நூல் கலிவெண்பாவினாலேயே அமைந்துள்ளது.

“பயில்தருங் கலிவெண் பாவினாலே

உயர்திணைப் பொருளையும் அறிணைப் பொருளையும்

சந்தியின் விடுத்தல் முந்துறு தூதெனப்

பாட்டியற் புலவர் நாட்டினர் தெளிந்தே”

எனும் இலக்கணவிளக்கம் நூற்பா அதனைவிளக்கும் (Subhash Chandra Bose, 2021).

அழகர் கிள்ளைவிடுதூது வெண்பாயாப்பில் ஒரு காப்புச் செய்யுளையும் கலி வெண்பாயாப்பில் 239 கண்ணிகளையும் கொண்டுள்ளது. தமிழ்விடு தூது கலிவெண்பாவால் அமையப்பெற்ற 268 கண்ணிகளை உடையதாகும்.

தூதுப்பொருள் தேர்வு

அழகர் கிள்ளை விடு தூதில் அழகரிடம் தூதனுப்பும் தலைவி அன்னம், கோகிலம், தென்றல், மேகம், காக்கை, வண்டு ஆகியவற்றைத் தூதுக்குரிய பொருளாகக்கூறி அவற்றைத் தூதுரைக்கும் தகுதியற்றனவாகக் காரணம் காட்டியுள்ள தன்மை போற்றுவதற்குரியது. அன்னத்தைத் தூதாக அழகரிடம் அனுப்பினால் அது துணிவுடன் செய்தியைக் கூறாது காரணம் அது முன்பு துடுபட்டது. உச்சிக் கொண்டை உடையது. என இரண்டுபொருள்படக் கூறியுள்ளமை இனிமை பயப்பது இதை,

“ஈடுபட்ட வெள்ளை எகினத்தைத் தூதுவிட்டால்

துடுபட்டார் துணிந்து சொல்வாரோ”

எனும் கண்ணியால் தெளியலாம் (Subhash Chandra Bose, 2019).

அழகரிடம் தூது செல்வதற்குக் கிளியைத் தேர்ந்தெடுத்தமைக்குரிய காரணத்தைக் கூறுவது நயம்பட உள்ளது. குயிலை அனுப்பலாம். என்றால் கூடுகட்டி அடைகாத்து அன்பாய் வளர்த்த தாய்க்குக் கூட உதவாமல் பறக்கத் தெரிந்தவுடன் பிரிந்து சென்றுவிடும். எனவே அதுவும் என்னிடம் இரக்கம் காட்டாது வண்டிற்கு அதன் பெயராகிய ‘அரி’ என்பதைச் சொல்லிக் கொடுத்தால் “அளி” என்று கூறும். இவ்வாறு தன் பெயரையே சொல்லத் தெரியாத வண்டு அழகரிடம் தூது சென்று திரும்பி வருமா? அதனை அனுப்புவதும் முறையன்று தென்றல்காற்றோ எமன் வாழும் தென்திசையாகிய பொதிகைமலையில் உருவாகக்கூடியது அந்தத் தென்றலும் எனக்காக அழகரிடம் தூது செல்லுமோ? செல்லாது மேகமோ பிரிவால் வருந்தும் மகளிர் குலத்துக்கே பகையானது. எனவே அதையும் அனுப்பமுடியாது ‘கொடி’என்பது காக்கையின் ஒரு பெயர் கொடுமை நிறைந்தவரையும் கொடியோர் என்போம். திருமாலாகிய அழகரிடம் காக்கையைத் தூது அனுப்பலாம் என்றால் அது இராம அவதாரத்தில் சீதையின் கொங்கையைக் கொத்திய கொடிய பறவை அதனால் அதனையும் அனுப்ப இயலாது என வருத்தமடைகிறாள். இதனால் தலைவி, அழகரிடம் தூது செல்லக் கிளியே தகுதி உடையது என்ற முடிவுக்கு வருகிறாள். அழகர் முன் அடியார்கள் இருந்தால் அவர்களுடன் நீயும் அரிகீர்த்தனம் பாடுவாய் அழகர் நாச்சியார் பக்கம் இருந்தால் நீயும் அன்னையின் அழகுக் கரத்தில் அமர்ந்து கொள்வாய், எங்கிருந்து வந்தாய்? என்று வினவினால் தொழுவதற்கு வந்தேன் என்பாய். அன்றியும் நீ

‘கடுகு இலேசம் கோபம் காணாமல் என்மால்

வடுகிலே சொல்வாய் வகையாய்’

என்று கிளியை மிகைப்படுத்தி, ‘அந்தச் சுவந்தர வல்லியும் ஆண்டாளும் அறிந்து கொள்ளாதபடி நான் கூறும் செய்தியை அழகரிடம் வடுகு மொழியில் கூறுவாய் எனவே நீ சென்று அழகரின் மாலையை வாங்கிவா என்பதை (Subhash Chandra Bose, 2019),

‘அருமாலை நீக்கும் அழகர் புயத்து

மருமாலை நீ வாங்கிவா’

எனத் தலைவி கிளியிடம் கூறுவதாக அமைந்தபகுதி மிகவும் இனிமை பயப்பதாகும். தமிழ்விடுதலையில் பாட்டுடைத்தலைவர் சொக்கநாதரிடம் தூது செல்வதற்கு அன்னம், வண்டு, கோகிலம், மாண், மனம் ஆகிய பொருள்களால் இயலாது என்பதைத் தலைவி சுட்டிக்காட்டி தமிழையே தூதுப்பொருளாகத் தேர்ந்தெடுக்கிறாள் (Subhash Chandra Bose, 2019). அன்னத்தைத் தூது விடலாம் என்றால் அன்னம் சொக்கநாதரைத் தெரியாது என்று கூறிவிடும். வண்டைத் தூதாக விடுத்தால் இறைவர் காமம் செப்பாதே என்றால் தான் தூதாய் வந்த செய்தியைச் சொல்லும் வகையறியாமல் திகைக்கும் மாணை அனுப்பலாம் என்றால் இறைவரின் புலித்தோல் ஆடையைக் கண்டு புலி என அஞ்சும் குயில் காக்கைக்கு இனமாகும். வலியான் என்னும் கரிக்குருவி இறைவனிடம் இருப்பதால் குயில் அங்குச் செல்வதற்கு அஞ்சும் மனத்தைத் தூதாக விடலாம் என்றால் மனத்தைக் கடந்த இறைவனிடம் மனம் எங்கே நெருங்கப்போகிறது? என கவலைபடும் தலைவி தமிழே உன்னைத் தவிர வேறு யார்க்கும் தூது செல்லத் தகுதியில்லை எனத் தமிழைத் தலைவி தூதுக்குரிய பொருளாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் நயம் மிகவும் சிறப்பானதாகும் (Subhash Chandra Bose, 2021).

தமிழே! நீ வைதாலும் தலைவருக்கு வாழ்த்தாரும். உனக்குச் சொக்கர் உள்ளாவார். எனவே நீ அங்குச் சென்று எனக்காக ஒரு மாலை வாங்கி வருவாய்! காளைக் கொடியை உடையாரும் தமிழாகிய நீயும் வேறு வேறு இல்லை என்பதை,

‘ஒரு தொடை வாங்கி உதவாயோ ஓர்சே

விருது உடையார்க்கு நீவேறோ’

எனும் கண்ணியால் தெளியலாம் (Subhash Chandra Bose, 2021).

சோமசுந்தரர் (சிவபெருமான்) தமிழ்ப்புலவராக இருந்தவர் தமிழ்ப்பாசரங்களைக் கேட்பதில் பெருவிருப்பினர். இறைவன் தமிழுடன் நாட்டமுடையவர் என்பதால் தலைவி தூதுக்குரிய பொருளாகத் தமிழைத் தேர்ந்தெடுத்தமையை உணரலாம்.

தூதுப் பொருள்களை விளித்தலின் சிறப்பு

கிள்ளைவிடு தூதில் தூதுப் பொருளான கிளியை விளித்து, தலைவி அதன் பெருமையைப் பேசுவது சுவைப்பயப்பதாகும். கிளியரசே! நீ திருமாலின் அரி என்னும் பெயர் பெற்றாய் அவர் துயிலும் ஆலிலையின் பச்சைநிறம் உடையாய் மன்மதனது சக்கரமில்லாத தென்றல் தேரின் பரியாக அமைந்து பாகனின்றி அதனை இழுத்துச் செல்கின்றாய் மற்ற உயிரினங்களிடம் திருமாலின் நாமத்தையும் (அரி அரி) சிவபெருமானின் நாமத்தையும் (அர, அர) சொல்லிக் கொடுத்தால் அவற்றுக்குச் சொல்லத் தெரியாது. சொன்னதைச் சொல்லும் கிளிப்பிள்ளையாகிய உனக்கு அந்தத் தகுதி இருக்கிறது. பார்ப்பவர் கண்ணுக்குத் தெரியும் உடம்பிலிருந்து கண்ணுக்குத் தெரியாத தங்கள் உயிரை இன்னோர் உடம்பிற்குள் யோகிகள் எனப்படும் சித்தர்கள் செலுத்துவர். ஆனால் நீயோ உன் வடிவத்துடனே கூட்டிற்குள் புகுவாய்! எனவே நீ யோகியரிலும் சிறந்தயோகி உனக்குப் பாலின் பெயராகிய ‘கீரம்’ என்னும் பெயரும் உண்டு முனிவர்கள் ‘சாயுச்சயம்’ எனப்படும் சுகவடிவப் பதவியை இறுதியில் பெறுவார்கள் அத்தகைய சொடும் எனப்படும் அழகிய வடிவத்தை நீ பெற்றிருக்கிறாய்? யோகப் பயிற்சியை பெற்ற சித்தர்களே பச்சைக்குழந்தையாக மாறுவார்கள் ஆனால் நீயோ எந்த விதமான யோகப்பயிற்சியும் இல்லாமலே சிறு குழந்தையாய் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கின்றாய் கல்வி வளமும், கேள்விஞானமும் பெற்றுள்ள பெருமை உடையாய் கண்ணனின் புல்லாங்குழலிலிருந்து எழும் இனிய ஓசை தான் உன்னுடைய வாயிலிருந்து வரும் கிள்ளை மொழியோ என்கிறாள் தலைவி மேலும்,

“முத்திநகர் ஏழில்ஒன்றே முத்தமிழ் வல்லாறில் ஒன்றாய்

ஒத்த தனித்தவ்வரிப்பேர் உற்றது ஒன்றே - சுத்தம் உறும்

ஐந்து பூத்தில் ஒன்றே ஆனபடை நான்கில் ஒன்றே

முந்து முதலான பொருள் மூன்றில் ஒன்றே வந்த

இருபயனில் ஒன்றே இமையே விழியே

பருவ விழியில் உறை பாவாய்"

முத்திநகர் எழில் ஒன்று 'அவந்திகை' 'த'கரத்தை முதலாக உடையது 'தத்தை' ஐம்பூதங்களில் ஒன்றான நெருப்பின் பெயர் 'வன்னி' நால்வகைப்படைகளுள் குதிரையைக் குறிப்பது 'கிள்ளை' மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவரான திருமாலின் பெயர் 'அரி' நன்மை, தீமை என்னும் இருவகைப்பயன்களின் நன்மையைக் குறிக்கும் பெயர் 'சுகம்' இவையெல்லாம் நீயே ஆவாய் எனக் கிளியின் பெருமைகளைத் தலைவியின் கூற்றாக ஆசிரியர் கூறுகிறார் (Subhash Chandra Bose, 2019).

தமிழ் விடுதலையில் 'தமிழைச் சுவை மிக்க கனியே! நால்வகைப் பாக்களாகிய வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பாக்களின் எல்லையாக பாவினங்களாகிய மடைகள் கொண்ட வயலில் புலவர்களாகிய உழவர்கள் அந்தக் கரணங்களை ஏராகக் கொண்டு வைதருப்பம், கௌடம், பாஞ்சாலம், மாகதம் என்னும் நான்கு நெறிகளையும் விதையாக விதைத்துப் பயிர் வளர்த்தனர். அதற்கு இடையூறு செய்த வறுங்கோட்டியாளர்களாகிய களைகளைக் களைந்தெறிய பயிர் நன்கு வளர்ந்தது. அந்தத் தமிழ்ப்பயிர் பால், முந்திரிகை, கரும்பு, தேங்காய் என்னும் பாகங்களோடும் தெள்ளமுதம் பெற்று விளங்கியது என்றும் அந்தத் தீஞ்சுவைத் தமிழ் எத்திக்கும் புகழ் மணக்கும் தித்திக்கும் கனியாயிலங்கியது. இதனை,

"தித்திக்கும் தெள்ளமுதாய்த் தெள்ளமுதின் மேலான

முத்திக்கனியே என் முத்தமிழே"

என்று கூறித் தமிழை விளிக்கும் முறை புதுமையானதாகும் (Subhash Chandra Bose, 2021). தேவர்களும் முக்குணமே பெற்றவர். தமிழே! நீ பத்துக் குணம் பெற்றாய் வண்ணங்கள் ஐந்தே (வெண்மை, செம்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமை) உனக்கோ நூறு வண்ணங்கள் உண்டு உணவுக்குரிய சுவைகள் ஆறு. உனக்குரிய சுவைகளோ ஒன்பது. உலகத்தில் வனப்பு என்பது ஒன்றே உனக்கு எட்டு வனப்புகள் உண்டு. மக்களுக்குச் சீர்களாகிய ஐசுவரியம் எட்டு. ஆனால் தமிழுக்கு முப்பது சீர்கள் உண்டு என்பதை,

"ஓர்முப்பால் அன்றிஐம்பால் உள்ளாய் உனைப்போலச்

சீர்முப்ப தும்படைத்த செல்வரார்"

என்று தமிழின் இலக்கணப் பெருமைகளைக் கூறி அழைப்பது வியப்பிற்குரியது (Subhash Chandra Bose, 2021).

தலைவியின் ஆற்றாமை

கிள்ளைவிடு தூதில் தூது விடுபவள் தலைவியே. தமது அளவிறந்த ஆற்றாமையின் காரணமாகக் கிளியைத் தலைவன் பால் தூதுவிடும் பாங்கில் இந்நூல் அமைந்தள்ளது. திருவுலா வந்த அழகரைத் தலைவி வணங்கினாள். முன்னழகைக் கண்டு மோகமுற்றாள் பின்னழகைக் கண்டால் பெருந்துன்பம் விளையும் எனக் கருதி மற்றைய பெண்களை நோக்கி நான் எழுந்தேன் அழகரது திருமுகமும் அவரது மார்பில் உறையும் திருமுகளின் திருமுகமும் கண்டேன் என்கிறாள். அருகில் நின்ற பெண்களிடம் இவனை அரவணையான் என்று கூறுவர் சிவனைப் போல இரத்தலை மேற்கொள்ளாதவன் ஆனால் கையிலே சங்கு இருக்க எனது சங்க வளையலைக் கொண்டனன் எனக் கூறித் தலைவரிடம் எம்மையணைந்து இன்பம் தந்து செல்வீர் எனக் காம மயக்கத்தால் புலம்பினாள். அவள், யானை உண்ணப்பட்ட விளங்கனி போலவும், நிலவு, கடல், மகளிர்சொல், (அலர்) மன்மதக்கணை, காளைமணி, புல்லாங்குழல், ஆகியன அவளுக்குப் பகையானதாகவும் கூறி வருந்தியதை, கிள்ளை விடு தூது, சுட்டுகிறது (Subhash Chandra Bose, 2019).

தூது செல்பவர் காலம், இடம், அறிந்து செல்ல வேண்டும். மறை பொருளைத் தனிமையில் தான் கூற வேண்டும். மிகவும் பொறுமையாக ஆய்ந்துணர்ந்து கூறுதல் தூதுரைப்பின் பண்பாகும்.

அதற்கேற்ப, தனது ஆற்றாமை நிலையைத் தலைவரிடம் (அழகரிடம்) எடுத்துக் கூற அவர் எழுந்தருளியிருக்கும் இடமும் தகுந்த நேரமும் பற்றித் தலைவி ஆலோசித்து கிளியைத் தூதுவிடுகிறாள். கிளியே! நம்பெருமான் கிருதயுகத்தில் ஆலமரமாகவும் திரேதாயுகத்தில் அரசமரமாகவும் துவாபரயுகத்தில் வில்வமரமாகவும் கலியுகத்தில் புத்திரதீபம் என்னும் மரமாகவும் தோன்றினார் (Subhash Chandra Bose, 2019). அவர் ஐந்தாவதாகத் தோன்றிய மரம் கற்பகத்தருவாகும் அழகர் உறைந்திருக்கும் திருமாலிஞ்சோலையில்,

“ஒருகோடி காஉண்டு ஒருகோடி ஆறுஉண்டு
ஒருகோடி பூஞ்சனையும் உண்டு - திருமால்
அறம்காக்கும் யோகிகள்போல் அல்லும் பகலும்
உறங்காப்புளி தானும் உண்டு”

என்று அழகர் எழுந்தருளி இருக்கும் இடத்தில் புளியமரம் ஒன்றும் இருப்பதாகத் தலைவி அடையாளம் காட்டுகிறாள் (Subhash Chandra Bose, 2019).

மேலும் அழகர் வீற்றிருக்கும் திருச்சபையில் பிரமன், இந்திரன், முதலான தேவர்களும் அர்ச்சகர், மாதவத்தினர் ஆசாரியர், பட்டர்கள், திருமலை நம்பிகள், சோலைமலை நம்பி, சடகோபநம்பி, கணக்காளர், திருப்பணி செய்வோர் முதலியோரும் உடனிருப்பர். எனவே ஒரே ஆரவாரமாக இருக்கும். நான் சொல்லச் சொன்ன தூதுச் செய்தியை அப்போது நீ கூறினால் அவரின் காதில் ஏறாது. எனவே

“சேர்த்தியிலே
மெல்ல எழுந்தருளும் வேளைபார்த்து அவ்வேளை
சொல்ல எழுந்து ஒருவர் சொல்லாமுன்”

என்று அழகர் பள்ளியறைக்கு எழுந்தருளும் சமயம் பார்த்து ஒருவரும் ஒன்றும் சொல்லாத வேளை பார்த்துக் கிளியே நீ முந்திக்கொள்ள வேண்டும் என்கிறாள். அழகர் மேல் நான் கொண்டுள்ள காதலை அயலார் அறிந்து அலர் தூற்றுவதற்கு முன்பும் தாய், செவிலித்தாய் இவர்களின் கடுஞ்சொல் தோன்றுவதற்கு முன்பும் கூறிவிட வேண்டும் எனத் தலைவி தன் ஆற்றாமைகளைக் கூறுகிறாள் (Subhash Chandra Bose, 2019).

தமிழ்விடு தூதில் தலைவராகிய சொக்கநாதர் மீது மையல் கொண்ட தலைவி, “வெல்லாளை தின்ற விளங்கனியானேன். கல்லாளை தின்ற கரும்பானேன் பனியால் வாடிய செந்தாமரை ஒத்தேன்” என்று விரகவேதனையால். வெளிபடுத்தக் காணலாம். மேலும் தன் ஆற்றாமைகளை இறைவனிடம் கூற, அவர் வீற்றிருக்கும் காலம், இடம் அறிந்து மிகவும் பொறுமையாக ஆய்துணர்ந்து கூற வேண்டும் என எண்ணுகிறாள்.

தமிழே! சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் காரைக்கால் அம்மையார், சேரமான் பெருமாள் எல்லாரும் நீயே ஆவாய் நீ எவ்வழியில் சென்றாலும் காரியம் சித்திக்கும் கல்லாத மூடர்களிடம் தங்கி விடாதே நல்லவர்களிடம் தங்கி மதுரைக்குப் போ: விதியை வணங்கி மதில் கடந்து திருக்கோவிலுக்குச் சென்று மண்டபங்களையும், கோபுரங்களையும் கண்டு இறைவனது திருவோலககத்திற்குச் செல்வாய். அவர் முன் தேவரும் முனிவரும் யாவரும் சூழ்ந்து பணிந்து நிற்பர். நீயும் போய் அவரது அடி முதல் முடி வரை வணங்குவாய் என்று தூது செல்லும் பொருளாகிய தமிழிடம் தூது செல்பவருக்குப் பணிவும் பொறுமையும் அமைய வேண்டும் என்பதை உணர்த்துகின்றாள் தலைவி.

மேலும் பல திருவிளையாடல்களை நடத்திக் காட்டி அடியவர்களுக்கு அருளுபவர் மதுரைச் சொக்கநாதர் அவர்பால் கொண்டுள்ள காதலால் உடல் மெலிந்து பசலைபடர்ந்து வருந்துவதைத் தமிழிடம் கூறி என்னிடம் வந்து என்னைப் பிரியாது இருந்து எனக்குப் பேரின்பத்தைத் தருமாறு தூது சொல்லி வா என்பதை,

“தூறவாதே சேர்ந்து சுகாநந்தம் நல்க

மறவாதே தூது சொல்லி வா”

எனத் தலைவி தன் ஆற்றாமைகளைக் கூறக் காணலாம் (Subhash Chandra Bose, 2021).

தலைவரின் மாண்பு

தலைவி, கிளியிடம் திருமாவின் (அழகரின்) பெருமைகளைக் கூறுவதைக் கிள்ளை விடு தூது இயம்புகிறது. திருமால் நரசிங்க அவதாரம் எடுத்து உருத்திரனாக(சிவன்) மாறி இரணியனை அழித்த பெருமைக்குரியவர். ஊழிக்காலத்தில் பூமியைக் காக்க அதனை விழுங்கியவர் பூதனை என்னும் அரக்கி கொடுத்த பாலை அருந்தியவர். பிரமனைப் பெற்றுத் தந்தவர். உலகமெலாம் நிறைந்தவர்: கல்லாய்க் கிடந்த அகலிகைக்குச் சாபவிமோசனம் அளித்தவர். திருமழிசையாழ்வார் பாடல் கேட்டுப் பாம்புப் படுக்கையைச் சுருட்டித் தோளில் சுமந்தவர். திருபாற்கடலைக் கடைந்த கைகளை உடையவர் சீதையுடன் காடு. மலைகளில் திரிந்து துன்பப்பட்டவர் தன் காலில் அம்பு எய்த வேடனுக்கு அபயம் அளித்தவர் கடலில் ஆலிலையில் மிதப்பவர் அனைவரின் உள்ளத்தையும் கொள்ளை கொண்டவர். மும்மலங்களாகிய ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பவற்றை மனதிலிருந்து நீக்கி அருள்செய்ப்பவர் பிரமனாகவும் இருப்பவர், ஆயர்பாடியில் வாழும் பசுக்களையும் அவற்றின் கன்றுகளையும் மேய்ப்பவர் முதலையின் பிடியிலிருந்து யானையைக் காப்பாற்றியவர்: நாலாயிரதிவ்யப் பிரபந்தங்களைப் பாடி அருளிய பதினோர் ஆழ்வார்களின் நெஞ்சத்தில் நிறைந்திருப்பவர். அனைத்துச் சமய நதிகளெல்லாம் வந்து சேரும் கடலாக விளங்குபவர். பூமியாகிய ஊஞ்சலில் அமர்ந்து ஆள்பவனாகவும் ஆட்டுபவனாகவும் காட்சி அளிப்பவர் இவ்வாறு அழகரின் சிறப்பை நூலாசிரியர். அசுரர்களை அழித்தவர். எங்கும் நிறைந்தவர் அடியவர்களின் அன்புக்குக் கட்டுப்பட்டவர் தீவினைகளை ஒழிப்பவர். படைப்புக் கடவுளாகவும் விளங்குபவர் எனப் பல்வேறு நிலைகளில் திறம்பட எடுத்துரைத்துள்ளார் (Subhash Chandra Bose, 2019).

தலைவி தூதாக அனுப்பும் தமிழிடம் சொக்கநாதரின் பெருமைகளை இயம்புகிறாள். சுந்தரேசர் (சொக்கநாதர்) அடியவர்க்கு எளியவர் வைதாரையும் வாழவைக்கும் வள்ளலாக விளங்குபவர் அவர் பூசலார். திருக்குறிப்புத்தொண்டர், மானக்கஞ்சாரனார். மூர்த்தியார். கண்ணப்பர். சாக்கியார். சிவத்தொண்டர், கணம்புல்லர், போன்ற நாயன்மார்களுக்கு அருள்காட்சி தந்து அருளியவர்.

“அர்ச்சனை பாட்டேயாம் என்று ஆரூரார்க்கு ஆதியிலே

சொல்தமிழ் பாடுகெனச் சொன்ன”

எனச் சுந்தர மூர்த்தி நாயனாருக்கு அருளிய தமிழ்த் தெய்வம்: எலும்பாய்க் கிடந்த பூம்பாவையைப் பெண்ணாக்கியவர் முதலை வாய்ப்பட்டு மடிந்த பிள்ளையைப் பல்லாண்டுகளுக்குப் பின் மீட்டியவர் சேரமானுக்குக் கயிலாய வாழ்வளித்தவர் வந்தி என்பவரின் வேலையாளாகிப் பிட்டுக்கு மண்சுமந்தவர் அறிணைப் பொருள்களான, கரிக்குருவி, பன்றிக்குட்டிகளுக்கு வாழ்வளித்த வள்ளலாக விளங்கியவர் எனச் சொக்கநாதரின் அருள் தன்மையைத் தமிழ்விடுதூது விரித்துரைக்கும் பாங்கு சிறப்பானதாகும். மேலும் பக்தருக்கு எளியவராகவும் வீடளிக்கும் விமலராகவும் விளங்கியதையும் மொழியக் காணலாம் (Subhash Chandra Bose, 2021).

தூதுக்குரிய செய்தி

தலைவி கிளியை நோக்கி கிளியே நீ திருமாலைப் பார்த்து உமது இருபுயத்து மாலையும் கொடுத்து உதவும் எனக்கேள்: அவர் கொடுத்து உதவாவிட்டால் கோதை நாச்சியார் சூடிக்கொடுத்த மாலையாவது தரவேண்டும் எனக் கேள் என்கிறாள். இதை,

“எம்முடைய மாலை இருபுயத்து மாலைகேள்

உம்முடைய மாலை உதவீரேல் - அம்மைதிருக்

கோதையார் சூடிக் கொடுத்து வரவிட்ட

தாதையார் மாலைதனைத் தம்மின் என்பாய்”

எனக் கிள்ளை விடுதூது கூறுகிறது (Subhash Chandra Bose, 2019).

தமிழ்விடு தூதின் தலைவி, தமிழிடம் ஒரு மாலை வாங்கி வருவாய் என்று கூறியதோடு நின்றுவிடவில்லை தமிழே! நீ சொக்கநாதரிடம் செல் பன்முறை வணங்கு முக்கண்களியே! , துரையே! செல்வமே முழுமுதலே! கோமானே! என்றெல்லாம் புகழ்ந்துபேசு,

"பொன்னனையாள் வீடும் புகுந்திருக்கலாம் எனின்என்

பொன்அனையாள் வீடும் பொருந்தாதோ"

என்று தலைவி தமிழிடம் கூறி? விருத்தர் குமரர், இளைஞர், முதியவர் என வடிவம் மாறி ஒரு பெண்ணின் மனையில் தனியே இருந்தாய் ஒருநாள் பொன்னனையாள் (பரத்தை) மனையில் புகுந்து இருந்தனை தனியே பெண்ணிருக்கும் மனையில் இருக்கலாமானால் உன்னை விரும்பும் திருமகளைப் போன்ற தலைவியின் மனையில் பொருந்தாதோ? என்று இதையும் கூறி தலைவனை அழைத்து வா. நினது சொற்படியே அவர் வந்து எனை விட்டுப் பிரியாதிருந்து பேராணந்தத்தை நல்குமாறு அவரிடம் தூது சொல்லி வருக என்று தலைவி தமிழிடம் வேண்டுகிறாள் (Subhash Chandra Bose, 2021).

துதுவிடும் தலைவியின் மனநிலை

ஆதிசேடன் மேல் அமர்ந்து பவனி வரும் அழகரின் முன்னழகைப் பார்த்தவுடன் மையல் கொண்ட தலைவி அவரின் மார்பில் குடி கொண்டுள்ள திருமகளின் முகத்தைக் கண்டதும் தன் மனத்தைப் பக்குவப் படுத்திக்கொள்கிறாள்.

"விமலத் திருமுகமும் மென்மார்பில் மேவும்

கமலத் திருமுகமும் கண்டேன்"

என்கிறாள். அதாவது, மனம் ஒருமுகப்பட்ட நிலையில் அழகர் திருமுகமும், திருமகள் திருமுகமும் காணும் தலைவி மகிழ்வெய்துகிறாள் (Subhash Chandra Bose, 2019). மேலும்,

பரவைத் திருஅனையான் என்றுதினம் செப்புவது பொய்என்று

உருவ அணையும் மாதர்க்கு உரைத்தேன்"

எனத் தலைவி பரவைத் திருவனையான் என இராமாவதாரத்தைச் சுட்டிக் காட்டி, உவர்க்கடலைக் கடக்க அணைகட்டி இலங்கை சென்றவன் (Subhash Chandra Bose, 2019). என் பிறவிக் கடலைக் கடக்க என் மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தி முத்திப்பேறு அளிப்பான். அத்தகைய உயர்க்குணம் படைத்தவன் என்கிறாள். கடலினின்றும் தோன்றிய திருமகளை மார்பில் தாங்கிய திருமால் அவ்வாறு திருவை அணையாதவன் என்னும் நயத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறாள்.

தலைவி, தன்னுடைய தணியாத வேட்கையினால் கிளியிடம், "அழகன் மேல் காதல் கொண்டதால் என் உடம்பில் பசலை படர்ந்துள்ளது. இதனால் என் உடம்பும் உன் உடம்பும் ஒன்று போல் ஆகிவிட்டன(பசலை) உன் விருப்பம் அறிந்து பாலூட்டுவேன் நீராட்டிப் பட்டுத்துணியால் துடைத்து ஈரம் போக்குவேன் உன்னைக் கூட்டில் அரசாய் அமரவைத்து ஆரத்தி எடுத்து அகிற்புகையும் காட்டுவேன் முத்தமிட்டு இறகின் ஈரம் உலர என் கையில் வைத்திருப்பேன்.

இறைவன் திருநாமங்களை ஒவ்வொன்றாகக் கற்றுத்தருவேன் இதனால் பாசங்கள் அற்றுப்போகும் என்று கூறுவதிலிருந்து அழகரிடம் தலைவிக்கிருந்த தணியாத வேட்கை புலனாகிறது. இறைவன் பால் உள்ள தணியாத அன்பினால் உள்ளம் சிதைந்துள்ள தலைவி தன் நிலையை 'யானை உண்ட விளங்கணிக்கு ஒப்பாகக் கூறியுள்ளதை

"வெள்ளில்கனி ஆனேன் வேதனை ஈன்றவன்தான்

உள்ளில் கனியானே ஊர்ந்துவரும்"

எனும் கண்ணியால் உணரலாம் (Subhash Chandra Bose, 2021). இறைவன் திருப்பாதங்களை நாடிய தலைவி, அழகரின் பெருமையை,

"தம்பியர் மூவருக்கும் தானே அரசு ஈந்த
நம்பி திருத்தானை நம்பினோர் -வெம்பிறவித்
தேகம் பவித்திரம்"

என அழகன் தன் தம்பியாகிய பரதனுக்கு அயோத்தியையும் தம்பிகளாக ஏற்றுக் கொண்ட சுகீர்வனுக்குக் கிட்கிந்தையையும் வீடனுக்கு இலங்கையையும் ஆளக் கொடுத்தவன் (Subhash Chandra Bose, 2021). அழகரின் திருப்பாதங்களை நம்பியோர் கொடிய பிறவி எடுத்தாலும் பிறவிப் பயன் பெறுவார்கள் என இறைவன் திருத்தானை நாடி அதனால் பிறவித்துன்பம் நீங்க வேண்டும் என்பதே தலைவியின் மனநிலையாகயிருக்கும் என்பதை உய்த்துணரலாம்.

தமிழ் விடுதலில் தூதுவிடும் தலைவி மிகுந்த தமிழ்ப்பற்றுடையவள் சொக்கநாதரை அடைய மிக்க வேட்கையுடையவள் அறிவு வடிவமாக இருக்கும் இறைவனை அறிவுடைப் பொருளால் அறிவுறுத்த அவாவினவள் தலைவி,

"என்செய்தி நீகண்டு இரங்குவது நீதியல்லால்
உன்செய்தி நானோ உரை செய்வேன்"

என்னும் கண்ணி தலைவியின் ஆர்வமிகுதியையும் தமிழின் புலமைத்திறனையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன (Subhash Chandra Bose, 2021). மனம் என்பது மாயையின் வசப்பட்டது மனத்திற்கு எட்டாத மாபெரும் சக்தியாக விளங்குபவர் சுந்தரேசர். எனவே மனத்தைத் தூதாக அனுப்பவில்லை என்கிறாள். இது இறைபற்றிய தலைவியின் மன உணர்வைக் காட்டுகிறது.

தமிழே தனக்குத் தஞ்சமென உணர்ந்த தலைவி தேவலோகத்து அமிழ்தமே கிடைத்தாலும் விரும்பமாட்டேன் தமிழே உன்னால் தான் உயிர்வாழ்கிறேன் என்பது தமிழினால் இறைவனை அடைய முடியும் என்ற உணர்வைக் காட்டுகிறது. இறைவேட்கை தலைவியின் உள்ளத்தை மிகவும் வருத்தியதால்

"வெல்லாளை தின்ற விளங்கனி ஆனேன் விரகக்
கல்லாளை தின்ற கரும்பானேன்
வாடிய செந்தாமரை ஒத்தேன்"

என்கிறாள் (Subhash Chandra Bose, 2021). தமிழே, திருக்கொள்ளம் பூதூர் வெள்ளத்தைக் கடந்த நீ என் காம வெள்ளத்தை நான் கடக்குமாறு செய்ய வேண்டும் சமணர்களைக் கழுவில் ஏற்றிய நீ மன்மதனைக் கழுவேற்ற வேண்டும் எனக் குறிப்பிடுவது உலகை மயக்கும் காம இச்சையின் கொடுமையைக் குறிப்பிடுவதாக உள்ளது. தூது செல்வதற்குரிய வழியைச் சுட்டிகாட்டும் தலைவி,

"வெல்வாய் உனை நினைந்து வேயுறு தோளியென்று
செல்வார் தம்காரியஞ் சித்திக்குமே"

என்று தமிழிடம் வேயுறு என்ற தேவாரப் பதிகத்தை ஒதிச்சென்றால் வழி இடர் நீங்கும் என்று கூறி கல்லாதவரிடம் செல்லுதல் பாவம் அங்கு உணவு உண்ணுதலும் பாவம் கற்றும் பொருளை உணராதவர், கற்றவரை மதியாதவர், இகழ்பவர், நாய்போன்று துரத்துபவர் முதலியவரிடம் செல்லவேண்டாம் என எச்சரிக்கை விடுப்பது தலைவியின் தனிப்பெரும் பண்பை உணர்த்துவனவாகும் (Subhash Chandra Bose, 2021).

சமயக் கருத்துகள்

அழகர் கிள்ளை விடுதூது திருமாலைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டது. மதம் சார்ந்த நூல்கள் அந்தந்தச் சமயம் சார்ந்த கடவுள்களை முதன்மைப்படுத்துவதால் வேறு வேறு தத்துவக் கோட்பாடுகளை உலகத் தோற்றத்திற்கு, முன்வைக்கின்றன. இந்த அடிப்படையில் வைணவ சமயமும் திருமாலை முதன்மைப் படுத்தியே தத்துவங்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. இந்நூலாசிரியர் பலபட்டடைச் சொக்கநாதரும் திருமால் தொடர்பாகப் பல தத்துவங்களை மொழிந்துள்ளார். திருமால் ஒருவரே இந்த உலகத்தில் முழு முதல் ஆனவர். இந்த உலகத்தைப் படைத்துக் காப்பவரும் அவரே என்பது வைணவ சமயத்தின் தத்துவக் கோட்பாடாகும். இந்த உலகத்தில் அவன் இல்லாத இடமே இல்லை எல்லாமாக இருக்கிறான் 'அவன் அன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது' என்பது வைணவ சமயத்தினரின் நம்பிக்கையாகும்.

வைணவ சமய ஆகமங்கள் குறித்தும், கோட்பாடுகள் குறித்தும் இந்நூல் பல நிலைகளில் பதிவு செய்துள்ளது அழகர் கோவில் கொண்டுள்ளதால் அழகர் மலை பெற்ற பெருமைகளையும் அழகருக்கு நடத்தப்படும் சித்திரைத் திருவிழாவின் சிறப்புகளையும், வழிபடுவோர் பெரும் பயன்களையும் இறைவன் அனைத்து உயிர்களுக்கும் பிறவா பேரின்ப நலனை அருளுவதையும் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார். ஆசிரியர் திருமால் மீது மிகுந்த பற்றுக் கொண்டு சமயம் சார்ந்த தத்துவங்களை மொழிந்துள்ளார். இவை முன்னோர் கூறியவற்றின் சாரமாகவே திகழ்கிறது எனலாம்.

சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு தோன்றிய சமயம் சைவ சமயம். சிவம் என்ற சொல்லின் அடியாகப் பிறந்தது சைவம் என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது. சிவம் அன்பை வளர்த்ததால் அன்பே சிவமாயிற்று. இச்சமயம் காலத்தால் மிகவும் தொன்மையானதாகும். சிவபெருமானே முழுமுதற்கடவுள் அவர் எப்பொருளிலும் அடங்காதவர் சிவசக்தி வடிவிலிருந்து அருள்பாலிப்பவர் பிறவியை அறுப்பவர் கசிந்துருகி வழிபடுவோருக்குத் திருவடிப்பேற்றால் அருள்பாலிப்பவர் மும்மலங்களைப் போக்குபவர், வினையை அகற்றி முக்திபேறு தருபவர் இறைவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவது அன்பு வழிபாடே என்பன வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும், மதுரையில் கோவில் கொண்டுள்ள சொக்கநாதரின் பாதாதிகேசம் வருணை, சொக்கரின் கருவறைத்தோற்றம் இறைவனை வழிபடும்முறை, வழிபடுவோருக்கு அருள்பாலிக்கும் தன்மை, போன்றன சிறப்பாக பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. சைவசமய தத்துவங்களையும் சைவ சமய ஆகமங்களையும் தமிழோடு இணைத்து எல்லாம் தமிழே என வர்ணித்துள்ள பான்மை படிக்க படிக்க இன்பமூட்டுவதாகும்.

புராணச்செய்திகள்

சமயங்களின் உயிர்நாடியாக விளங்குவன அச்சமயத்தில் உள்ள புராண இதிகாசங்களாகும். 'சிவபெருமானிடம் புராணங்களைக் கேட்ட நந்திமாதேவர் சனத்குமார முனிவருக்கு உபதேசிக்க அவர் வியாசருக்கு உபதேசிக்க வியாசர் சூதருக்கு உபதேசித்தார். (சிங்காரவேலு முதலியார்,1982) புராணங்களைப் பதினெட்டு வகையாகக் கூறுவர். அழகர் கிள்ளை விடு தூதில் நூலுக்கு அரண்சேர்க்கும் வகையில் புராண இதிகாசச் செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். திருமாலின் பத்து அவதாரச் சிறப்புகளும் மக்களிடையே புராணக்கதைகளாக வழக்கில் உள்ளன. இச்செய்திகளை நூலாசிரியர் திறம்படப் பதிவு செய்துள்ளார். தமிழ்விடுதூது சைவசமயம் சார்பானது ஆகையால் திருவிளையாடல்புராணம், தேவாரம், திருவாசகம், பெரியபுராணம் முதலிய புராண வரலாறுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. நூலாசிரியர் பெரியபுராணச் செய்திகளைப் பல்நோக்கு நிலைகளில் நூலுள் இடம் பெறச் செய்துள்ளார்.

முடிவுரை

தூதுநூல்களின் வரைவிலக்கண அமைப்பின் படி இருநூல்களும் கலி வெண்பாயாப்பில் பாடப்பெற்றுள்ளன. அழகர்கிள்ளைவிடுதூதில் பாட்டுடைத்தலைவராகத் திருமாலும்

(திருமாலிருஞ்சோலை அழகர்), தமிழ் விடுதலையில் சிவபெருமானும் (மதுரைச் சொக்கநாதர்) அமைவதால் மதுரை நகரின் தலச்சிறப்பு இருநூல்களிலும் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளன. இருநூல்களிலும் தலைவர் (இறைவன்) பால் மையல் கொண்ட தலைவியர் இருவரும் இறைவனின் மாலை பெற்று வர விரும்பும் நோக்கத்தில் நூல்களின் பாடுபொருள்கள் அமையப்பெற்றுள்ளன. அழகர் கிள்ளைவிடு தூதில் அழகரிடம் கிளியைத் தூதனுப்பும் தலைவி கிளிக்ஞரிய தகுதிகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லும் முறை சிறப்பானதாகும். கிளியானது அம்பிகையிடம் அமைந்துள்ளது. அழகரை அணுகுவதற்குரியது இத்தகு காரணங்களால் தலைவி கிளியைத் தூதுப்பொருளாகத் தேர்வு செய்கிறாள். தமிழ்விடு தூதில் தமிழ்ப்பற்றும் சைவ பற்றும் உடைய தலைவி தூதுப் பொருளாகத் தமிழைத் தேர்வு செய்துள்ளார். தமிழ் இறைவனோடு தொடர்புடையது. சோமசுந்தரர் தமிழ்ப்புலவராக இருந்தவர் தமிழ்ப்பாசுரங்களை விரும்பிக் கேட்பவர் தமிழுடன் மிகுந்த ஈடுபாடுடையவர் என்ற காரணங்கள் அடிப்படையாகும். தூது செல்வதற்குக் காலமும் இடமும் அறிந்து செயல்பட வேண்டியதைத் தலைவியர் கூற்று நிலையில் இரண்டு நூல்களிலும் பதிவு பெற்றுள்ளமையைக் காணலாம். அழகர் கிள்ளை விடுதலையில் தலைவன் பள்ளியறைக்குச் செல்லும் போது மற்றவர் செய்தி சொல்வதற்கு முன் முந்தி கொண்டு சொல் அடியார்களும், ஏனையோரும் வீற்றிருக்கும் சமயத்தில் சொல்லாதே என்றும் தமிழ்விடுதலையில் தலைவி தமிழிடம் கல்லாதவரிடம் செல்லாதே நல்லவரிடம் தங்கி இறைவன் கோவிலினுள் சென்று மண்டபங்களையும் கோபுரங்களையும் கண்டு இறைவனது திருவோலக்கம் (தெய்வ சன்னிதானம்) சென்று உரைப்பாய் என்றும் செய்திகள் பதிவாகியுள்ளன. அழகர் கிள்ளைவிடுதலையில் அழகரை அடியவர்க்கு எளியவராகவும் பிறவி வினையை ஒழிப்பவராகவும் குறிப்பிடுகிறது. தமிழ்விடுதலையில் சொக்கநாதரைப் பக்தருக்கு எளியவராகவும் வீடிலிக்கும் விமலராகவும் கூறுகிறது. இறைவனின் இயல்பு, திருவடிப்பெருமை இவற்றை இருநூல்களும் ஒரே தன்மையில் விதந்து பேசியுள்ளன. அழகர்கிள்ளைவிடுதலையில் கிளியின் பெயரை 'முத்தி நகர் ஏழில் ஒன்ற' என்பார் தமிழ்விடுதலையில் தமிழை 'முத்திக்கனியே' 'முத்திக்கு வித்தாக' என்று சுட்டியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஒரே செய்தியைக் கூறும் முறையில் இருநூலாசிரியர்களும் மிகுதியும் ஒன்றுபட்டுள்ளனர். அழகர்கிள்ளை விடுதலையில் அழகரின் அவதார சிறப்புகளைக் கூறுமிடத்து அழகர் வளையல் ஆடை திருடிய நிகழ்வுகளைக் கூறியுள்ளமையும், தமிழ்விடுதலையில் சொக்கநாதர் வளைகவர்ந்து வளையல் விறற்றமையும், ஆடை கவர்ந்தமையும் சுட்டிச் காட்டும் விதத்தில் ஒப்புமைப் அமையக் காணலாம். சைவசமயம் சார்ந்த வழிபாடும் வைணவம் சார்ந்த வழிபாடும் ஒங்கியிருந்த நிலை, சமய ஒருமைப்பாட்டுணர்வு இவை தமிழகத்தில் சிறப்புற்றிருந்தமையை நூல் வழி அறியலாம்.

References

- Anandhan, (2022) Tamizh Ilakkiya Varalaaru, Kanmani Pathippakam, Trichy, India
- Jayaraman, N.V. (1979) Sittrilakkiya Selvangal, First Edition. Manivasagar Noolagam, Chithambaram, India.
- Maanikam, A. (2004) Tamizhvidu thoothu, Manivasagar Noolagam, Chennai, India.
- Singaravelu Mudhaliyar, A. (1982) Abidhaana Chinthamani, First Edition, Asian Educational Service, New Delhi, India.
- Subhash Chandra Bose, (2019) Azhagar Killai Vidu Thoodhu, Iyal, Thanjavur, India.
- Subhash Chandra Bose, (2021) Tamizh Vidu Thoothu, Iyal, Thanjavur, India.
- Subramanian, S.V. (2010) Ettuthogai Moolamum Thelivurayam, Manivasagar Pathipagam, Chennai, India.
- Varadharajan, M. (1972) Tamizh Ilakkiya Varalaaru, First Edition, Sahitya Academy, New Delhi, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License